

НОВА ХАПА

ч. 13-14

УКРАЇНСЬКА БАБУСЯ В КАНАДІ.

„НОВА ХАТА“

двотижневик

Передплату і замовлення приймає:

Адміністрація: Львів,
улиця Косцюшка ч. 5.
Крижаница „У. Н. М.“:
Львів, ул. Сикетуська 20.
Телефон 294-73

Ціна числа 80 сотиків.

Передплата в краю:
річна 16 зл.
піврічна 8.50 зл.
чвертьрічна 4.50 зл.

Передплата в Ч. С. Р.:
річна 80 Кч.
піврічна 40 Кч.
чвертьрічна 20 Кч.

Передплата в Румунії:
річна 500 лей.
піврічна 250 лей.
чвертьрічна 130 лей.

Передплату й замовлення на
Буковині приймає:
Книгарня „Базар“
Чернівці, str. Andrei Sadana 2

Передплата в Америці й Канаді:
річна 3 дол.
піврічна 1.50 дол.
чвертьрічна 75 центів.

Передплату й замовлення
приймає:

Мгн. G. Gallan
1181 Atwood Rd
Philadelphia Pa. U. S. A.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Рукописи просимо присилати
чисто переписані на одній стороні
паперу. Надісланих рукописів редакція не повертає і в тій справі не
являється.

Число присвячене українцям Канади. — Ціна 1-50 зл.

ЗМІСТ:

С. Стечишин: Укр. деп. риз у Канаді.
Г. Риналяч: Суспільна олімпіада в Канаді.
О. Бондарчук: Про долю наших земляків у Канаді.
Х. Коваленко: В Інституті ім. М. Могили.
О. Івах: Поїзд їде!
З праці Союзу Українок Канади.
Л. Б. Аліна: Гуманізм і Нова.
Народний Дім у Торонто.
А. Білоус-Левицька: Життєві організації в Монреалі.
П. Метелка: Румунія.
Г. Л. К.: Літні дні.
Життя в Союзах.
На загальному зборі.
С. Стечишин: Про урядові дати.
Н. Гайрак: Консерваторська група Земельників.
О. Березинська-Будзко: Літні наміри.
Морозиво. Літні кокетки.
Ваканційне оголошення.
Наш тематичний промова речі.
В. Петров: Аліна й Костомаров.

О. Івах: ГОЛОС ЗЕМЛІ. Коротка повість із життя в Канаді. Друком Український Видавничий Союз в Канаді. Вінніпег 1937. Ст. 92.

Нарешті повість із канадського життя! Так мало знаємо про життя наших земляків за морем, що з радістю читали кожен спробу його змалювати.

О. Івах, як знаємо, є з числа творців, досі видає два томичні поезії по-українськи, а один у англійському перекладі. Отже „Голос землі“ це перша його прозова сировина.

Повість ця діє в провінції Манітоба, себто в околиці, що заселена українцями. Країна це різноманітна, отже побут там фермерський. Нічого цинічного, що психіка й настановлення наших людей не змінилась багато. Правда добробут придає їм самонавності, а чужина солідарності. Але в загальних рисах це ті самі люди, що покинувши дванадцять чи тринадцять літ тому рідний край.

З великою прокуратурою, а навіть інсталяцією малює автор важку працю фермера. У повісті введення цілий й цілий рік, від ранньої весни до пізньої осені. Корчування ліса, прання першої важкої азобутої нивки, сіяння, з потім жнива, сінокоси. Зимом фермер теж не відпочиває. Багатий рубляє дерево у власному лісі та звозить додому. А інші, коли лише почують клич диких гусей, що тягнуть із півдня

на північ, вирушають у дорогу на заробітки. Наймаються в багатих фермерів або до залізниці.

Є в цьому фермерському побуті багато цікавих для нас рис. Наприклад охота до полювання, що прокинулася у наших селян на безмежних степах Канади. Сценки полювання на лосів описані барвисто й напружено. Далеко цікава також фермерська азбука, що відбувається в місцевій білярдній залі. Приїзд побуту це також важна подія, що стягає поближніх фермерів на гутірку. Оцей образок передруковуємо далі.

Картини фермерського побуту змальовані майстерно. Видно, що автор вірив у нього, а може й вийшов із цього середовища і його йому безмежно близько. Так само старі фермери-імigrанти та їх світовідчування. Клим і Климиха, вуйко Митро, „доктор“ Вуйтик, це постаті добре нам відомі й змальовані впродовж вірно. Натомість, молоді покоління Малаанка, Марко, Максим, Назарко вже не такі виразні і то дуже шкода. Бо саме їх писав нам Івах, тут у краю. Чому жовіть і до чого змагають місцеві канадські українці?

Автор дав відповідь і на це питання. Його Марко Козак не відмовився учить у ситовій шпінні. Він перебуває на Україні й бере участь у визвольних змаганнях. А на запит своєї милі чому там не залишився, відповів:

— „Ні, не міг я, Малаанко, залишитися там, на Україні, — говорив Марко зворушено, зніваю рукою держачи Малаанку за руку, і притиснувши до свого золотого колоса, — бо я чув у глибокій своїй душі два голоси, що кликали мене сюди, до Канади. Чути в голос твого серця й голос вільної канадської землі, що аж просить стати полем та виритися золотом пшеницею“. Ст. 90.

Голос землі! З одного боку землі своїх предків, що боролись за визволення, а з другого голос вільних канадських степів, що перемогли.

Але тут треба згадати ще одну примету канадців — це її чиста й мелодійна мова. Простий безирегулярний стиль ще більше підкреслює поодинокі вирази й звороти. Видно, що автор глибоко розуміє духа української мови та слідує уважно за її розвитком. Та знаємо, що це є прикметою канадських українців взагалі. Може й справді у степах Манітоби чи Альберти розростається новий український центр?

Л. Б.

Н О В А Х А Т А

двоптижневий журнал для плем'янки домашньої культури

РІК XIV.

1 ЛИПНЯ 1938.

Ч. 13-14.

Славен Стечишин, Саскатун

Український жіночий рух у Канаді

З усіх чужих народів, що заселили Канаду, українська еміграція наймолодша, бо доходить імовірно до сорокового року життя. Всіх українців у Канаді є понад 300 тисяч. Більшість українців знаходиться в провінціях Альберта, Саскачеван та Манітоба, де населення збігається переважно хлібороб-

ам до біди у різних краях, українські емігранти давали собі раду як могли в канадійських пустинях і поступово розвивали своє господарство та привикали до самотнього життя на фермі, бо до найближчого сусіда було кілька миль.

Ще перед війною збиралось групу українських інтелігентів-

українській сирині, вважали українців за якусь пону поступову націю, що зродилась підчас війни, а „галицьків“ давши п'ятувази на задньому елементі середньої Європи.

Серед українського громадянства в Канаді поступово розвивалось культурно-національне жит-

ЕКЗЕКУТИВНА ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ.

Сидить зліва на Марія Ткачук, касирка, Славен Стечишин, голова, Анастасія Рурин, головна секретарка. — Стоять зліва на Анна Білан, відповідна секретарка, Гали Гіришник, касирка.

ством. По других провінціях є велике число українців у промислових центрах.

На початках українські емігранти, як і всі другі піоніри, пережили великі труднощі. Довгий час жили в ямах, поки збудували будинки та розвели господарство. Комунікації не було і до найближчого міста приходилось їздити волами, (бо коней не було) від 50 до 300 канадійських миль (від 10 до 100 старокраєвих миль). Привика-

емігрантів у місті Вінніпегу, що заснувала видавничу спілку та почала видавати часопис під назвою „Український Голос“. Цей часопис став національною трибуною, що беззастановно голосила патріотичні кличі та освідомляла національно українське населення в Канаді. Народились короткого часу ті незвичні „галицьки“, „застріжки“ та „русини“ одним махом перемінились на українців. Деякі англійці, що досім не визнавалися на

тя. Клич „у школі наша майбутність“, прийнявся і в році 1916, засновано українську бурсу в місті Саскатуні, Саскачеван від назвою „Український Інститут ім. П. Могилі“. Такі самі інститути засновано в короткім часі у місті Едмонтоні, Альберта, та в місті Вінніпегу, Манітоба. Інститути давали приміщення українським хлопцям та дівчатам і поза державною школою в середніх та вищих школах веде-но там курси українознавства.

У додатку до часопису „Український Голос" та виховних інститутів, велику роль в націоналістичному розбудженні відіграв українська православна церква, що стала на самостійній національній ґрунті побиваючи викідані ворожі впливи католіцизму, протестантизму та римо-католицизму. Звід впливу тих трьох чинників у Канаді виникли нові генерації українців, перенятих патріотизмом до глибини душі. Живучи в чужині державі, виробились у канадійських українців свої погляди на свої справи. Українці в Канаді здобули собі повагу в англійців. Нині в канадійських парламентах засідають українські посланці. У кількох університетах викладають англійські професори українську історію та літературу.

У тому процесі національного розвитку співпрацювала українська жінка. Українські діачки, що викладались в українських інститутах у Саскатуні та Едмонтоні, хіваючи вчительський семінар, займали посади в народних школах скрізь по провінціях. Ті перші вчительки були першими ініціаторками жіночого руху в Канаді. Під 1923 року по Канаді почали засновуватись жіночі товариства, почавши від Саскатуну, де засновано перше жіноче товариство за ініціативою двох вчительок Могиланюк. У скорому часі покинулась потреба об'єднуючої Центральної Жіночої Товариства. Користуючись з побуту української делегатки на американському континенті, Ганна Кетлер-Чіпкаленко, що прибула на Конгрес Інтернаціональної Жіночої Ради в Вашингтоні у році 1925, передові Могиланюк з Саскатуну дали завдання у пресі запросити її до Кана-

ди та організувати в Канаді Центральну Жіночих Товариств. Та на запит у пресі не було відгуку. Аж рік опісля, в грудні 1926 року скликано перший жіночий з'їзд у Саскатуні. Саскатуні, Саскачеван і при участі великого числа учасниць засновано Центральну Союзу Українок Канади.

У перших роках свого життя Союз Українок Канади зробив замітний поступ вперед у кожному напрямі. Сьогодні на дванадцятому році свого існування Союз Українок Канади об'єднує 140 відділів, розкинених по цілій широкій території Канади від озного океану до другого. Членство Союзу Українок доходить до 4000 жінок. Без найменшого вагання можна сказати, що членами Союзу Українок Канади є найбільше ідейні та найбільше талановиті українки Канади. Союз Українок Канади веде свою роботу систематично та планово, відходяючи від проблеми, що є в нашій канадійській житті актуальною.

Союз Українок Канади також залишив незатерті сліди в культурно-освітній сфері нашого життя, виховав покоління, як День Матері, Свято Канади, Свято Пам'яті, День Подяки, та різні свята наших заслужених жінок-дисиденток, автографічних та ієнєт свята окремих програм та рефератів. Досі видано 66 рефератів на культурно-освітні теми та 10 збірників та бюлетенів. Союз Українок Канади перший почав збирати збірники експонатів до українського музею, що має бути при Інституті ім. П. Могиланя в Саскатуні. Досі збірка складається тільки з народних речей виробів. Однак в плані є збірку збільшити. Без пересадки можна

сказати, що Союз Українок Канади побіч Союзу Українок в Галичині є найкраще організованою жіночою організацією і найбільше систематично переводить свою програму. Жіноча організація в Канаді є додатною силою у нашій громадській житті і здобула собі признання та повагу в широким колах нашого громадянства.

Крім жіночих організацій, згуртованих у Союз Українок Канади, у деяких місцевостях є також жіночі товариства при греко-католицьких церквах, що їх зруг ділає більше зв'язаний з церквою. У останніх кількох роках почали організуватись ліжки при Українським Національним Об'єднанням в окрему організацію під назвою „Організація Українок ім. О. Бесарабів". По більших містах при комуністичній партії існують відомого часу також жіночі секції.

Під впливом ідеального демократичного державного правління молодша генерація українців в Канаді виразно прибрала риси силливості, незалежної душі і національної гордості. Українські діачки, як вроджені канадійки, в кожному році починають нові студії та займають поважні посади. Ті ж молоді освічені українки, що ніколи не виїздили з України, стоять на чолі українського жіночого руху в Канаді та проводять нашу організацію.

Хоч ми знаходимося далеко від рідної землі, але наша душа все зрідняється. Горі наших батьківщини є нашим горем, так само ми радіємо наших рідних радіє нас. Тому всю працю поза місцеві канадійські справи, керуємо в нашій грі найвищої ідеї національного осягнення.

Начерк програми для відділів Союзу Українок Канади

I. НАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ.

1. Діти:

Виховання рідної мови в родині.
Читання добрих українських книжок.
Перекази сповини батьків про Рідний Край.
Вивчення націоналістичного творчості.
Українська хатня обстановка і традиційна ручна робота.

2. У громаді:

Ведення Рідної Школи.
Ведення Народної Школи.
Свідомі націоналістичні свята.
Конспекти (конкурси) дітей у красномовстві.

Проді дітей з української географії, історії, побуту, мистецтва і п. (малюнки, моделі будівель або цілого села з доско, політичні карти на мильниках).

II. ПЛЕКАННЯ НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА.

1. Поприємні знання про:

Тисячлітній народній візор з різних частин української землі, їх колірні і музичні впливи.

Спосіб виконання різних меремок та народних стібів, як хрестиковаго, вишивачого, мозаїчного та вишиваного або вишиваного.

2. Вироблення літературного смаку:

У виборі кращої книжки.
У виборі кращої поезії.
У виборі кращої музики.
У виборі кращої картини.

3. Обов'язок берігати українську мову „Мова Хата", що виходить у Галичині для вивчення української мови і народної мови. „Мова Хата" виходить також у різних видах: українська, польська, російська до тисячолітньої старості. Публікація виходить з двох річок.

4. Збірники різних народних мов. Вивчення мови народної мови. У кожній мові є свої особливості. Діти, що вивчають мову стародавньої мови. Таку обласну мову треба вивчати місце вивчення мови, що вивчається в мові і вивчається в народній мові.

5. Вироблення і вишивання виробів. Де ми виробляємо вироби і в особі, що виробляють.

на них ткани, вишивання вишивання до цієї роботи.

6. Прокати вишивання для підготовки до виробів виробів.

7. Виставки і конкурси (конкурси): зразки вишивки, вишивки, вишивки, вишивки та інших народних вишивок.

8. Завдання при Народних Днях збірках українського мистецтва на збір збірок по музеях. Створити вишивки, вишивки, вишивки, вишивки та інших народних вишивок. Де ми виробляємо вироби і в особі, що виробляють.

III. ПОЛІТИЗУВАННЯ ДІТЯК.

1. Модернізація старих будівель для вигоди і краси.

2. Виставки картин в збудованих школах і різних націоналістичних організаціях, зводяться час господарства.

3. Внутрішній відносини через вишивання.

4. Зразки вишивки.

Галина Ромипич, Вінніпег.

Суспільна опіка в Канаді

Кожна канадійська провінція має власні законопроекти і плани праці. Зокрема західні провінції, що мають хліборобське населення, хочуть його господарськи підняти й вишколити. Тому zatrudнюють організаторок суспільної опіки.

У 1935, р. працювала в провінції Альберта на організаторку-провідницю. Об'їздила провінцію й відвідувала ферми, села й містечка. Працювала в жіночих кружках без різниці політичної, релігійної й національної приналежності. А що в Альберті живе опієдцять національностей, то громада, що в ній стикалась, була дуже пестра. Правда, найбільше було українців, але був також один китаєць.

Праця моя торкалась у першу чергу домашнього жіночого господарства. У загальному йде про те, щоб підвищити культурний рівень країни, отже моя праця була також загально-освітня. Але зацікавити могла й слухачок у першу чергу практичними питаннями з їх життя. Тому відвідувала всюди куховарські покази, курси крою і шиття, вишивання овечих шкір, курси вишивання, гітими. І так у 1935, р. перевела в провінції Альберта 88 куховарських показів, 101 покази вишивання, 93 покази крою і шиття, 116 показів прання, чесання й крашення вовни, 61 відчитів про гітиму, 85 відчитів на різні теми жіночого руху. Окрім цього до мене належали поради в різних справах суспільної опіки, як старечих пенсій, допомоги матерям, опіка над сиротами. Таких роз'яснень і впродовж року тристасімнадцять.

Подію тому таке висчислення

моєї роботи, щоб можна вглянути в план і працю організаторки. Організаторку оплачує провінція. Окрім сталої плати, що хитається поміж 800 а 2000 дол. на рік, дістає вона ще зворот коштів подорожі. При великих канадійських просторах приходитьсь їй багато часу витрачувати на подорож. Іде вона залізницею, автом, возом, а найчастіше сніжними автобусом, що його сьїтанню долучують. Зима в Канаді довга й дуже сніжна. Автобус їде 30—45 км. на годину дуже легко, при скоршій їзді сильно трясє.

Деякі провінції звертають особливу увагу на збереження народнього мистецтва. Я вже писала про те в „Новій Хаті“ ч. 5, 1937, р., як французька провінція Квебек це змало організувала. Оця провінція Квебек і Брітш Колумбія дістають від провінціального уряду по 1000 дол. допомоги на пропаганду народнього мистецтва. Також провінція Альберта й Манітоба дістають із фундації Карієрі гроші на те ціля. Тому організаторка повинна також дбати про цю галузь сільського виробництва.

Я звернула в першу чергу увагу на українців у моїй провінції. Як я вже писала, віддалось мені організувати вишивальницю та ткацтво. Моє бюро в Вегреві було попередком продажів й замовлень. Я мала вишитий записник, вишивальні гуртки теж. На підставі свого записника збирала й замовлення й відсилала їх до гуртків. За вишивку платили замовцеві після вишитого ціля. Звісно ціна залежала також від густоти хрестиків і полотна.

Авторка статті відвідала Галичину з нагоди Укр. Жін. Конгресу. Ось вона в редакції „Жін. Діла“ в Коломиї. З лівої: Галина Ромипич, англійка від Шиншени, ред. Ольга Косіленська. Перед нею дівчина з Косіленською, Острого-

Ткачів знайшла в головно між бухгалтерами. В Альберті тче яких сорок родин, у Саскачевані п'ятидесять, у Манітобі сім. Тчуть жінки і діти. Вони мають із власних овець. Крають купною краскою, що досить дорога, але добра. Крають ці не такі гарні, як ростинні, але в західній Канаді нема подостатком та відповідних до цього ростин.

Зпочатку ця відмова ткацтва й вишивкарства не йшла легко. Вишивкарство розцїло годі коли нині зацікавилась молоді дівчата, себто коли стало модне вишиване вбрання. А ткацтво підновили вже старші жінки. Провіла, найкраще воно розвинене у французів та скандинавців. Українці засїли на орджайній землі, де лежало було доробитись із збіжжя, як із ткацтва. Але прийшла криза, коли збіжжя стало дешеве й годі було з нього вбратись. Тоді то закупили верстати і стали ткати.

Сьїтанню, що їх долучують, можуть засїяти, як розвивалось домашнє господарство канадійського українця. На одному об'їзді бачимо стареньку похилу хату, вкриту стріхою. Це є перня хата переселенця. Пізніше будував фермер сиванець на збіжжя, стайні, курники. А викині модерну поверхову хату на своє мешкання. Все це по-стало продовж яких 20—30 літ із праці його рук. Ще треба улити собі церкву, що збудована також із його жертв.

Отже все це є доказ витривалості й працездатності наших переселенців-піонерів.

Сніжний автобус, що є в Канаді частим комунальним засобом.

ними виривали невеликі містечка, а поодинокі навіть більші міста. Залізничні прорізали цілу Канаду від Атлантики до Тихого Океану. А також густою мережею вкрили її шосемерек. Доповняли їх та поширили можливості швидких зносин на великій віддалі, добрі автостради та биті шляхи. Канада вкрилася густою сіткою народних шкіл. Пошта, телеграф, телефон тепер поширені по цілій Канаді. А немале мабуть, важливіше селянської фарми, де не було б радіо-апарату. Сервіз по-

шого працею справді „в поті чола“ розбудував її та перетворив із дикої прерії в культурну хліборобську країну. Наші земляки пройшов у Канаді тяжку школу, аки зрозумів, що можна там збудувати не те ж гарне життя. Навіть більше: у цій великій Британійській домінії, наші люди прихилили не тільки свою політику, але й національну свідомість. З австрійців, рутенів, греко-католиків або віктів і поляків чи москалів поробилися добряними українцями, активними грома-

Будинок Народного Дому в Снокі Лейк, Альберта.

Народна школа в Канаді. У глибині помітніша виступа.

ди читають часописи: свої та англійські. Українських походять чотиринадцять різних політичних напрямків та призначень. Канада ліберальна. Воля не асимілює нікого примусом. Навпаки, родить своїм новим мешканцям до всіх закутків Європи — не забуває своїх народних звичаїв як захочуть свої національні вирости, абагатуючи ними нову канадську батьківщину.

Повираждала за цей час також доля українського емігранта. В житті Канади, особливо ж степовій (Манітоба, Саскачеван, Альберта) — він відіграв не неважливий роль.

ми свого народу. Почали згадувати різну нову Дбати про те, щоб їхні діти, що вже народилися за океаном і ходять до англійської школи, не забули нових своїх батьків та їх рідного краю. Сотні ващих учителів після полудня або в свята та вільні учить цих канадських дітей своїх мови.

Особливо суттєва рідна справа вощарення національної свідомості серед наших емігрантів у Канаді. Від того часу починається там українські Народні Дому, що по їх зразку тепер інші європейські емігранти та навіть англійці будують свої. Як колись на укр-

аїни, що народилися за океаном і виховані не були в Краю, чудово ініціальних землях театральні інститути були школою національного виховання у часях відродження України по обох боках Збруча, так і тепер у Канаді скрізь лунає а театральній естраді живе українське слово, виконуючи те саме завдання національного ферменту. Дуже поширена в Канаді також українська національна пісня. Я був просто здивований, як уже наші зем-

Українська церква в Снокі Лейк, Альберта.

Пересічене канадське містечко, Снокі Лейк, Альберта. У глибині видно українську церкву, у дальній степовій обрії.

знають українські пісні. Давно вже в не чути стільки гарного співу, як торік у Канаді, де мабуть, не було жадної громади, що б відрізняла з викладом, де б не співалося й то дуже добре.

Релігія в Канаді виконує своє національне завдання, особливо ж православна автокефальна церква. Нехай української громади, де б не було української церкви. Коло парохії звичайно гуртується національно-культурне життя. Часто при церквах є Народні Дому або школи української мови. Там відбуваються виклади, національні свята та громадські

сходина і ріжних нагод. Вершом цих культурно-національних змагань є два Українські Інститути: ім. Петра Могили в Саскатуні та ім. М. Грушевського в Едмонтоні. Обі ці установи поклали великі заслуги для планового поширення знань нашої культури, зокрема українського походження. Вони виховали нову українсько-канадійську інтелігенцію, національно свідому та громадсько активну. З їх дона вийшли сотні українського вчительства, розкиненого по всіх усядах Степової Канади, що несе тяжку й відповідальну працю для українського фермерства, засіваючи серед нього любов до старої Батьківщини та розпалюючи ватру національної свідомості серед українських школярів й ритуючи цей український приріст перед загрозою асиміляції.

Українська Канада почала вже

населення цієї англійської домінії й висувуються на третє місце серед народів Канади; отже зараз же за англійсько-саксонськими та французькими. У Степовій Канаді наша земляки дуже активний елемент і мають найбільший природний приріст людності. Крім цього їх господарська робота й значіння в цих о-середньо-канадійських провінціях є дуже впливовою. Правда, замкненість канадійських хордонів для європейської еміграції обмежило деякі перспективи природного розвитку й поступу українства в цій заокеанській домінії; проте, якщо має гарні англійці на майбутність і від нього самого головню залезатиме, чи воно зможе належно використати ці можливості, щоб стати активним чинником у внутрішньо-державному житті Канади.

Ніде на світі під цей час українство не має кращих можливостей

Будівля Інституту ім. Петра Могили в Саскатуні

також жити політично. Це зрозуміло. Українці, що їх буде в Канаді до 400.000, творять $\frac{1}{10}$ частину

та вигадів, як саме в Канаді. Про це не слід забувати й це люблять, як наших земляків там за о-

кеаном, так і тут в Європі. Треба отже перекинути духовний міст через Атлантику для якнайтіснішої співпраці. Тому доводиться широкі вітати почини канадійського Союзу Українських Самостійників, дуже впливової та активної організації за океаном, що почала запрошувати щороку з Європи українських вчених до Канади для українознавчих викладів. Як показує досвід двох років, спроба ця удалася й можна сподіватись, що далі ця акція буде продовжена та поширена.

Від цих загальних міркувань про українство в Канаді вертаю ще раз до збірника „дум“, що був приклом для цих рядків.

У ньому наприкінці також бравити бадьорий тон та віра в краще майбутнє. Як наприклад у цьому вірші!

— Просить донь татів своїх най ідуть
[в Канаду,
Я ван щирз правду пишу, а не жодну
[жару,
Бо Канада є прай ситий, є де криєно
[жити,
І бідному народові є де приробити. —
Бо Канада край багатий, є де панувати,
Та лише тому, котрей хоче довше па-
[нувати —

А в 23-ій „думі“ Буряко, знаходимо вже віршовану програму українського „національного фронту“ за океаном:

— Тут Канада — поміж запал, а ній
[вільні люди,
Своїм чом не цурайтись, а добре ній
[буде! —

Прага, 15. 10. 37.

*Важ після закінчення цієї статті, в огляді опублікованого О. Іваши: „ГОЛОС ЗЕМЛІ“ (Вінніпег, 1937), де є провідний емоційний підбуди і життя наших фермерів у Степовій Канаді. Хто хоче поглибити й розширити знання про українство в цій англійській домінії, тому радить прочитати цей цікавий та зваженим українським — канадійським письменником.

Харитя Копищенко.

В Інституті ім. Петра Могили в Саскатуні

Інститут — це може не властива назва для цієї установи. Власиво у нас назвали б цей інститут просто бурсою, бо там динше мешкають ті молоді канадійські українці і українці, що приїздили до Саскатунських шкіл від старших класів нормальних шкіл починаючи до коледжу, учительського семінара й університету включно. Навчання в тому Інституті з якоюсь шкільною програмою немає, а відбуваються тільки ріжні лекції з українознавства: з історії, географії, літератури, тощо.

Назверх це велика двоповерхова будова, що побільше нагадувала б наші європейські касарні. Тільки й характерного, чистого кана-

дійського в цій будові, це деревині балькони зовні сходили просто на вулицю. Це колишній готель, що його закупили українські канадійці для Інституту-бурси, зібравши на це між громадянством певну кількість уділів. Отже радять цією установою уділові, що раз приблизно до року збираються на візд, де й обговорюють справи Інституту, а при тій нагоді й інші справи українського життя в Канаді. Вибиратуть і відповідну управу, що вже має ближчий нагляд над Інститутом, а технічну працю веде за Рентор, що відповідало б власиво нашому директорові.

Всередині Інституту, в партері міститься величезна їдальня, що

в ній сміло може вміститись понад двіста осіб, побіч неї розлога кухня, а в другій колонії бюро Ректора та кілька класів. Перший і другий поверх поділені на окремі, більші й менші кімнати, що йдуть по обох сторонах довгих коридорів. У тих кімнатах по основи, двох чи й трьох містяться вихованці Інституту, при чому діюча сторона відділена від хлопчачої так, що можна потрапити до неї тільки через сходи, що йдуть із їдальні.

Метою того Інституту було дати приміщення тій українській молоді, що в інших умовах мусіла б жити зовсім не приватних домах, або чужих бурсах, а там очевидно цілковито денационалізувалася би.

Мені довелося у тому Інституті пробути рівно рік на становищі „мастителя дівчат“ (хоч мої вихованки й не були дуже молодші від мене, а часом і на кілька років старші) — отже мала я нагоду познайомитися докладно з тими життям і тепер по дванадцяти роках згадую його з приємністю.

В Інституті панував вичинний рух. Тримати він тільки зменщувався зесьміж годинною 10-ою раною і 12-ою, коли всі були в школах, але вже ввечері до пізнього вечора було повно гамору. Одні присоудили з шкіль, другі бігли до міста, треті бавилися на невеличкому подвір'ї в рідній табірні, а північ не подвір'я ставало ховаником. Із пісок кімнат чути було гру на скрипках чи мандолинах, або гітарах, із Ідальні несалося звуки фортепіану, а вже як хтось не грав, то співав, або бодий сварилися чи розказували веселі анекдоти і чути було голосний, безжурний сміх. Десять коло год. 5-ої ввечері знов ставало тихо, бо або кожний вчиняв у своїй кімнаті, або в класах відбувалися лекції для окремих груп учениць та учнів. До речі про ці лекції: звичайно преагентами були або сам Ректор Інституту (пізніше пору був ім. Юліан Степанюк, чоловік ва-ї Савел), або студенти університету, що звичайно в канадських умовах вже мали кілька років учителювання на фермах за собою. Часом викладав хтось із приватних гостей, що їх в Інституті ніколи не бракувало.

По вечері, себто по 7-й годині починався знову веселий гармідер, а властиво то вже й сама вечір була веселою подією. Звичайно при їжі сходилися всі вихованці Інституту. Сиділи всі при невеличких столах на 8 осіб. Вчолі столу господар — хтось із старших студентів, напроти господарки, або знову ж хтось із старших, або якийсь гість. Кожний столик був товариством самим для себе, а звичайно таке товариство було веселе. Скінчивши їжу, не відразу всі розходилися, бо відбувалося проба хору, або хтось із музик, чи й кілька разом робили проби концерту, що часто відбувалися в Народному Домі і в них звичайно вихованці Інституту були головами виконавцями. Або й відбувалися репетиції аматорських інструментів, бо при Інституті був і свій аматорський гурток і треба сказати, що не бракувало там талановитих акторів. Раз на тиждень, переважно в суботу, відбувалися збори „Каменирів“ — студентського товариства, що його членами були всі вихованці Інституту. Підчас тих зборів відбувалися різні цікаві дискусії в той спосіб, що на довільно

вибрану тему хтось один розпочинав балабугу, розбираючи питання з позитивного боку, а другий знову забирає голос і те саме питання розбирає із негативної сторони. Жарі, або в усі слухачі осуджува-ли також, котрий з дискусій був ліпшим промовцем, а не лише саму суть порушеної теми. Були підчас тих зборів і пописові різні точки, декляції, спів, гра со-льною й оркестровою. В Канаді між іншими мають великий успіх оркестри мандолиністів та гітаристів. Віддавали студенти і свій часок „Каменирів“ і я мала честь належати до редакційної колегії, чи як там казали „редакційного штабу“. За цього часу видали було одне спеціально цікаве число „Каменирів“, присвячене Крутам. Інститутські вості, з серед них були годі і такі знамі вже тепер не тілячи

підготовку до тієї вистави тепер із веселим усміхом, а саму виставу як одну з приємних хвиль мого канадського побуту. Але тоді я так хвилювалася, зовсім мала виступати в Троїцькому Народному Домі у Києві, бож і було чого: ми віддавали себе під осуд майже всієї української Канади.

Не бракувало очевидно в Інституті й різних романтичних подій і пригод. Багато з колишніх вихованок та вихованців Інституту пішли у дальше життя як чоловік і жінка, так що й під цим оглядом Інститут добре виконував свою місію. Дякую знову українській молоді пізнати себе та закласти нову українську родину.

Природа дала один гарний дарунок аконі — забувати все прикре, а пам'ятати тільки добре й приємне. Понесли за собою два-

Редакційна Рада „Каменирів“ часопису студентів Інституту ім. П. Мисчан в Саскатуні.

Стоять зліва: ім. Юліан Степанюк, Гринюк, Овчинник, Сидорук, а справа: О. Івак, автор жовтця „Голос Землі“, д.р. Харитя Конюшенко, Петро Лазарович, гуртор пісок до канадського виховання.

в Канаді, але й тут у нас нисемішники, як О. Івак, Тетяна Кройтор, Данильчук та ін., що писали до того часу спеціальні вірші, статті і навіть оповідання. Головою нашого „редакційного штабу“ був відомий тоді канадський діяч, а тоді ще студент Петро Лазарович. Мали ми в Інституті і свого талановитого майяра, що працював як карикатурист в однім із англійських часописів, Івана Пирча.

Як уже я згадувала, раз на рік відбувався в Інституті зїзд учнівців Інституту, а це були найважливіші дії серед українців Канади. Тоді вихованки й вихованці мали багато роботи, бо при тій нагоді відбувалися різні пописи, концерти, вистави, тощо. Мені довелося режисерувати одну таку зїздову виставу. Були це „Ясні Зорі“ Гринченка, що в них я ж сама й грала ролю героїні — Аїнії. Згадую

вадять років, що з їх перспектив вишу ці спогади, всі дрібні прикраси і непорозуміння, яким тоді надавалося стільки значення. Лишився мій, теплий спогад і не раз хотілось би ще окунутися в атмосферу молодого інститутського життя, хотілось би знову пережити той мій вечір, коли вихованки і вихованці Інституту прощали мене, зробивши з тієї нагоди гарне прийняття. На все зберігався у пам'яті ті обличчя канадських друзів, що ще й на сьогодні за Саскатуном стіли догнали мій потяг антом, щоб ще раз попрощатися. Прегарний годинник, що я одержала на пам'ятку від студентів і студенток Інституту ще ніколи не вкрали. Та не вкрали мені прегарного спогаду про те тепло і щирість, які я знайшла і на далеких канадських преріях серед українських канадійців.

Українське весілля в Смоки Лейк, Альберта.

На багатому, старому дереві в передньому ряді зберігся навіть перший вірник. Музика мовить, сиринку в дивили, так як у Старому Краї. У другому ряді молоді, що вже вирости в Канаді. Однієї модно, як Катерина вивчала. У третьому ряді хата, що видно, побудована на шир галицькій.

О, Івах.

Поїзд їде!

(Уривок із повісті „Голос землі“)

Сонце було вже два-три дні від верхів'я дерев, і особливий потуг іще от-от мав висіхати. На заманчій площадці¹⁾ стояло вже кілька десятків людей, що ждали на поїзд, раз-у-раз поглядуючи на південь, хоч там ще навіть і диму не було видно над деревами.

На залізничній площадці аж розігнали від хлопчиків. Деякі з них швидко йшли то сюди то туди, інші гралися між собою, а ще інші бігали. Тільки три-чотири парубки й кілька старших фермерів сиділи на крайчаку площадки, спирали свої ноги на залізничні порогні. Парубки й фермери курили й гугорили між собою. Показував, на площадці, стояв великий ряд дівчат і жінок, а перед ними стояли деревні путі й черниці. Ніхто з них, сонцем опалених, людей не відійшов, тільки дехто з них сподівався, що хтось приїде. Та всі вони мали чому жалити на потуг. Бо ж для них потуг був той магнітним іском, крізь яке можна хоч поїхати на далекий світ.

Саме тоді, коли люди почули гуркіт потугу в далечині, Маланка наблизилася до крамниці куличкою поміж стосами коротко мотаних ковбків дерева. Спинилася, нім наїшла з-поміж дерева, поставила путі й черниці на землю, і почала поправляти на голові кимельшник.

— Але ж ти спізнилася сьогодні, Маланко! — дещеганом загово-

рила Ейда Браун збока місцевого наставника над залізничними рейками. — І ти не змучалася нести таку велику путію черниці?

Ейда Браун загаворнула зовсім чистою українською мовою, і то так, що ніхто не міг навіть відгадати, що вона малайська. Змаленьку зросла вона в цьому окоулі, товаришувала з місцевими дітьми, і так навчилася їхньої мови та звичаїв, що стала наче одна з українських дівчат.

— Ну, та що робити, — відповідалася Маланка до Ейди, — тяжко ота путія й для мене, але мусу нести її, бо треба мені грошей.

Поклала Маланка свою путію з черниці на площадці та й стала поруч інших дівчат. Час від часу перекидалася словами з своїми товаришками, Софією та Йллою, і поглядів на них, чи не надто довго вже потуг. І от вже в далечині, над іском, замаячила хмарка диму. За кілька хвилин висунувся з-за обриву й потуг. Появилася маленька біла хмарка над локомотивом й розлетівся голосний свист.

Потягова услуга й дехто з пасажирів поклали з потугу й приступали до дівчат та жінок купувати черниці. Ніхто ж з ким не торгувався. Дівчата й жінки приймали, що їм платили. Та й не було причаєм торгуватися, бо потягова услуга за черниці, значайно, влаштована добре. Платили за путію черниці до двох, доларів й чверть, а то навіть і доларів й пів.

До Маланки приступив черниці

потяговий услугач, викинув свої білі зуби, і наставив у руці доларів й двадцять п'ять центів. Маланці аж чомусь страшно стало, галинувши на чорне, як ніч, обличчя негра. Та викинув зуби й усмішка змилася на неї. Взяла вона гроші, та й рада стала, що продала черниці на добру ціну. Бо часом приходилось брати тільки доларів за путію черниці, за день праці.

Саме тоді, як люди посунали курбю від залізничної будки в напрямі великої крамниці, сонце ховалося за обрив.

Велика, з дощовою крамниця знаходилася тільки за дві сотні кроків від залізничного тору. Зверху над входом висіла напис: „А. Каплан, Дженерал Мерчент“²⁾. А трохи нижче було написано: „Пост Офіс“³⁾. Сходи перед крамницею всім на деревині підвішеною. На підвішенні стояло кілька порожніх деревинних коробів, а на коробках сиділо кілька старих фермерів, що вже не цікавилися старими випишками, як потуг. Сиділи вони спокійно й пошукуючи собі дівчат.

Маланка стояла в крамниці між стійками й розглядалася по людях. Заглянула вона й вуйка Митра. Сидів собі вуйко Митро спокійно на порожній барнаді, перевернувши зогорі дном і весело пересміявся жартами з фермерами, що сиділи й стояли близько нього.

От вже поштар почав голосно шепелити приважи, до кого були листи чи які інші посылки. Люди відходили, то відходили від поштар. Дівчата нестерпиво й роздирали коверти листів такі зараз. Маланці аж навидно почало ставати, що стільки листів прийшло до її товаришок. Вже навіть втрапила була навіть сьогодні отримати листа. Та от поштар вигукнув її ім'я й приважице. Аж руки від зворушення дрижали, як брала листа в руки. Кинула собою на напис на коверті й всразу пішла Маргове писання. І аж щось приємно-мале на серці стало, коли зрозуміла, що лист від того, про кого як у ніч, так і в день майже постійно думала.

І над веселою щебіт говорливою Софією Маланка вибігла з крамниці й виступила в дорогу додому. Вона рада була, що Софія без перерви говорила, бо серце її було ущерблено переповнено дивною радістю, те-плотою, що будувало життя в рай перемінки. І їй хотілося мовчати й так вловити відчувати ту радість, що Марго лист приніс.

¹⁾ Дженерал Мерчент — торговельно-морський товариш.

²⁾ Пост Офіс — пошта.

³⁾ Залізнична площадка — перон.

Всеволода Метелик

РІШЕННЯ

Ти здивуєшся, побачивши таку довгого листа. Правда? Її не радю писати ще й довго. Але тепер у мене таке непереможне бажання вигноритись, що навіть пером не нехтую.

Дивлюсь через вікно. Передвечірний небосхил повагом насуплює стрімхаті брови: вечірні драгістні грають в перегонах і телеграфічних стовпах. Перед очима миготять яскраві брудинові смуги, вються закружкові огорожі вогнищ, а крізь безлисті дерева вишарпують фармерські будинки.

Заплющую очі. У вірті недавно пережитого кириляє завжди Твій образ. Може й це спонукало мене написати цього листа? Якесь туга шпигує Твою постать легким смутком. Здається мені, що близько Тебе я виляй й отвориш нарозгіж двері своєї недоторканої нічній душі.

Привіт, моє миле життя! До рідних своїй сумні. Така як я могла б тобі допомогти, думала, крию, а потім все со шпигує мрію. Ти не шкодиш нічого подібного сонцю. Діти, чоловік і класик нехотує, як не мені громадянській праці.

Може й тоді писати цього листа, що Твоя матеріальна рука його отворить? З легким поблажливым усміхом прихитив його і потягнути, так як потягнула й мене по голоні. Чи я люблю цей Твій спокійний, прищипаний рух?

Але ні. Це не тільки зрозуміло, що я в Тебе шукаю. Ти є трохи спокійна в собі, що я не дуже переживаю.

Так, не дивуйся! Пам'ятаєш і цілі літні вечори, коли Твої літні снапи? Ти розказувала тоді про Рідний Край. Я бачила Твоє щасливе дитинство в тихому просторі прихитів. Чудні гомін гатинь під червоною на Неласені, або криниці під полами косяків. Мені дивно раділо! Сільські затки, білент і густих садках, пахучі квітники і глибокий ар Дністровий, що в ньому видискує широке плесо.

Моя уява малювала це живими красками. Я ж не бачила жодної Рідного Краю! Чудні дитини, від батьків. Але вони створили картини про життя й достаток. А в Тебе цей образ був такий світлий і радісний!

І від тоді я почала розуміти їх тугу за Рідним Краєм. Бо довніше же дивувалась, коли приїжджали сусіди; чому вони згадують стільки, коли дитини зацікавлені за собою? А тепер я зрозуміла чар цієї дивної країни. І через Тебе вла-

стиво... не дивуйся — стала українкою.

Ніколи не говорила Тобі цього. Бо слова словами...

А тепер можу Тобі про те написати. Хоч як криво мені болить.

Пам'ятаєш, а від Тебе прийшла додому. До Т., де мала дожидати другого поїзду, прийшла опівночі в дуже недогідній порі. Треба було ввесь час куняти й почекавати й посперати на сонини, що так-таки мав. Нарешті заважало на бероні знайомих силуетів. Ти знаєш, чому мав та думку? Ні, ні.

Він згадав мене. Ми збалакали поштовими таємницями й по-

Стена західної Канади

казалося, що йдемо ми самим поїздом. Потім мене знайти місце й було зворушена мова згодом аж його чудний профіль. Він розказував і розпитував мене як я прощає свяга. Говорив про свою працю й плани. Аж навіки прийшло те питання, що потрясло мною до глибини душі.

Висуваючи пальці з його долонь, я випросилась із відповіддю. До кінця нашої подорожі.

Дві ночі й один день. Це ж не довго, правда, дорога? Я знала, що прийму його прохання.

Уявляєш собі? Ти, що все мичувала плечима, коли слухала моїх божественних мрій про далекий подорож і самостійне життя? Ти ж казала, що чоловік і лати — це завершення всіх дівочих мрій!

Час минав і враз із ним позадні вікна пересувались вгріті ще сирим онтарійські гори. Дикі гірські пейзажі на обріях. Моя Канада! Я шукала в уяві рідних, дораних шестерню, шестерню загонів. Такі, як простягаються довкола ферми мого батька.

Але враз згадала вузькі нивки, що рушниками кладуться біля се-

бе. Таку квітку справ колись мій батько в старому Краю, а мати по-дивалась її слівом. Що він про це знає? Він, чужинець?

Так, це правда. Свій дім, це дійсно завершення дівочих мрій. „Моя батьківщина“, говорив Ти, „а одні чотирьох стінках“. Ти мала правду. Але дійсно батьківщина, така, щоб й дітям вистачило на все життя.

Ві стрепенулась. Мої діти? Які вони будуть? Чи? Чи зуміли б я дати їм класичну батьківщину в чотирьох стінках?

Він же чужинець! Хіба він зрозуміє мою тугу за Рідним Краєм, де життя таке збого й чарівне?

У голові шуміла монотонна ніска залізних коліс, а в серці до-бивала досада.

Засів ранок. Мій товариш, усміхнений і відсвіданий шпигує мене добрим ранком. Ми ж якісь рідними прериваємо в голоні ма-ли бути дома. Шукав очима мого відомця.

Ві мовчала. Чотирьох стінках мого серця. А тутала за ним по класичних слівом і ще не мала, що мені робити.

Поговорімо мовою? — снігалося повернувшись до мене. Ми на голоні своїх днів.

Не можу, не можу! — скинула в безладу. Хіба я можу відкритись своїм? Своєї мови, своїх світошів?

Мій приставу і споважлив.

Неможливо це важко в кожній? дивувалась.

— А як для мене виражається би світош? — снігала в райони.

— Люблю... простоту, обличчя, гарячий рушником. Кілька послужили минуло нас у постиху, а в дверях почекавши дожди нас злівований носій.

— Нарізно? У мене ж становище, класика... — і мовок. У моїх горючих чинях скупилась, вріжка його спомини душі.

Але мені не було чого дожидати. У дверях доглянула в кремезну фармерську пошту мого батька й побігла йому назустріч. Прийшли мені два листи від нього. Я не читала їх і не відписувала.

Мрію знов про самостійне життя. А щоб розкрити свої думки, збираю, на вітху батьком, шестерню і виїжджаю в поле.

Передострою безмежний кані-дільська рівнина. А тея поза боро-нами, моя небажана спомини, клау-ди сірого цоруху.

Тепер розумієш, чому я Тобі написала цього листа?

Навголі дубля були б застосуватись тут до засід німської господарств, що дужнаші стоїк конфітури чи мармеладів, зараз же вибавили його цукром. Такий спосіб, у якого, жмарюванник. Як кінця поїти стоїки і цукром і не

квндо жде не ставанть проблеми. Німської господарств так користуються концентративними таблицями в марюванні. Але тоді стовми для нас не пригоди. Бо загравином майже завжди жде жон, чде заарат Бека. Тому для

каждого господарства найбільш важливі таблиці загравиного семінара.

У черговому числі Подзко приноси замінсрбованих при поїтчи пасту, мю. лідерний кадсу, кушени й десуєння воздуха.

Зимові запаси для родини з 6 осіб при місячному бюджеті 400 зл.

МІСЯЦЬ	Засоби комірництва в посудинах	Старовина						П у ж о р										Місячна сума
		в фляшках						у склянках по 250 гр.					у склянках по 100 гр.					
		Колпакот		Сода		Гриби я горішки		Биф		Заар- фетта		Джем		Марме- ляда		Повидл		
		кв	л	кв	л	кв	л	кв	л	кв	л	кв	л	кв	л	кв	л	
ЧЕРВЕНЬ	Ремонт (рембоубар) Червоні Повидл Роза Джест	4	2.00							2	4			2	2.50			13.00
										1	1			1	1.50	1	1.50	
ЛИПЕНЬ	Сирни Заарфетта Повидл Маринов Цукор						1	2.80										14.00
		1	2.80	1	1													
СЕРПЕНЬ	Сирни-рембоубар Червоні помідори Роза Биф Кавіа	1	1.10					10	6									11.25
ВЕРЕСЕНЬ	Сирни угорні Родіакі мблук Кавіа Грушан Пасолка шар Повидл Маринов Гриби	1	4.80									4	5.20			10	15	40.50
		2	2.00									1	1.50			2	2.80	
						1	3.20											
						4	12											

ЗІМКА: ціни на марінові найбільше ціну мають, заарфетта, роза 15%, на грушан посудні і овочіванні.

Зимові запаси для родини з 6 осіб при місячному бюджеті 180 зл.

МІСЯЦЬ	Засоби комірництва у посудинах	Старовина				П у ж о р				Кому на місяць	
		у фляшках				у горшках					
		Повидл		Сода		Мармелад		Повидл			
		кв	л	кв	л	кв	л	кв	л	кв	л
Листо	Маринов			2	2.50						
	Роза			2	2.50						
Серпень	Червоні помідори	22	3.80								
	Кавіа	10	1.50								4.80
Вересень	Сирни							5	5	5	5
	Грушан							5	5	5	5
	Маринов					3	0.50				
	Воріах					5	4				
Жовтень	Гриби	1	3								
		7.40		5		10.50		10			

Олена Бережницька-Будзова

Літо на квітнику

У култовому городі глашасують найчастіше мушкетер, чорна пазів і червона ржа.

Мушкет виступає головно на рожах. Листки рослини є біляві, якби присипані мукою. Рослина тріпотить листки й підліє дупинки на розквітність. Найбільшим засобом викинути мушкетку, посилюючи листки зеленою сіркою. Сірчанний порошок розмішувати на зрошенні водою листки, але лише в безвітряний день, коли температура повітря вище 15 до 20 °C, після підчас спекі. Якщо мушкетку починає вилітати, відкидати й мати справу з частини рослин, а землю під рослиною замочувати на 1 м². Підвесити скриньки під рослину вапняком (через кг вапна на 10 літрів води).

Цвізні інших плісней : грибок, ржі й ріжних бурих та чорних павук на листках : сохнх квітчастих рослин пшавіаїне : криваві бордоськи й пшавіаїне та пшавіаїне : пшавіаїне, в лаврілі й хворі тільки й листки пшавіаїні. Хворі рослини часто обкладжені, а землю під ними обкладено пшавіаїні. Хворі пшавіаїні : пшавіаїні.

Будівельний план робіт має з 1 кв. метра, 1 кв. спортивно-оздоровчої сірчану води (температура калені) 0,1 кв. спортивно-оздоровчої сірки то 10 аттракціонів.

У червні і щиплюють рожі. Під цю пору вони потребують багато вологи з ґрунту і сонячного світла. Вологости постачає їм добування і достаточне підвизначення дощ, а тепла й світло — сонце. Щоб дощова вода не підлизилася подаліше від щоб здержувалася при рожі, вибрати довкола кожної рожі загінбину з ффрми янско. Щоб підчас холодного літа підвизначити світлість тепла й світла, по-сипнемо землю під кожну рожею білим піском. Проміни сонця відбиваються ліпше від ясного піску, як під темної, чорної землі, спрямовують своє тепло й світло в напрямі рослини. Навпаки, коли в червні папує сніжка, не треба під рожі сипати піску.

შედეგები

Влітку обов'язують ті самі правила поливання квітчастих рослин, що й у травні, хіба з цєю зразковою, що квітучі й закріваючі рослини потребують більше вод. Однак, з огляду, коли рослини досягнуть наповнені або й уже почнуть не відлимати через сито в квітах, а не квітучі рослини, але полива-

345274

[illegible]

Ще у нас казали, що дитина квітні треба обтигати — лежачим чи або поживим. Школи не рахув їх рукою, бо тоді легко заледити і набити глибоку і справжню рану, що важко гоїться. Інакше ж, якщо просто витираєш багато листків. Спеціально — аніж треба обтигати розквітлі квіти розквітлі, що на одній квітці мають лише по одному квітці і так, що захищають цілі квітцями квітці на коротких стеблах. Якщо на розквітлого другого типу відкине один квіт обтяти його нехай, а відтак чергово другі захищають і вони вже відкидають цілі квітця обтяти цілі тільки разом із верхнім листком, що виростає під квіткою квіткою, по черзі якийсь черговий (другий) листок. Тоді з квітця цього другого листка, з так званого очка, випустить недовгий новий квітковий гіл, оскільки не розквіт повторює квітнення (розквіт).

Після вилучення слід підсилювати ріжки розмноженою гвоздиком (1 літр найвищої гвоздики на 20 літрів води). Підсилювати пилочірі у холодну або в дощову пору. Ріжки можна підсилювати поганою лише до хімії ліній. Пізніше підсилювати небезпечно, бо тоді гілки сильно ростуть і не можуть ще перед зимою одерев'яніти як слід.

і тому відтак має переорієнтувати
збірні і псується.

Щляхотні рослини здебільша шкідливі на дикій підкладці, що випускає димі гони (звоні повислий). Йованн слід теж дбайливо вивчати, щоб не забирати соки шляхот-ових рослин, та щоб шляхотна ро-стлина здарила

У черговий завітанням на казю-
мках гуродики, дивом та інші ро-
стини, а по нас жваві та інші від-
меті нах. Треба замітити, що на-
віть у найближчому та найближчому
нашій рідності, лише боді (а)
їсть, пошину хитіти. Цілий відміну
цятти найближше побачили по хиті-
никах, бо виглядають налічепурише
й найближче декоративні. Ветерни
коти садимо на казюмці розсаду,
не маємо передбачити, як вони
завітати чи їх цятти будуть по-
ти чи пусті. Якщо маємо на ро-
саднику резервові ростини виби-
рати з казюмці пусті. А заступле-
мо їх пошину, що завітати на ро-
саднику. Очевидно що треба не ро-
бити дуже обережно, а саме ро-
стини на розсаднику добре підпи-
ти водою, злати виконати їх жва-
боко з брідною землі обтиснути
землю при коріннях і перенести
та посадити на казюмці. Робити не
підходять поці дні, найліпше вве-
чорі. Перенесені ростини скропити
водою з горідинної сівалки.

НОВА КНИЖКА

Дш. Донцов

ДЕ ШУКАТИ НАШИХ
ІСТОРИЧНИХ ТРАДИЦІЙ?

1. 丁巳年正月十五日 巳時 戊子年正月十五日 巳時

Ціна зл. 1.50

ДЫВОВ, ЧАРНЕЦЬКОГО 26, чар. к. 500 317

Книжка катэ: з'яўляе а спадчынаю
Дзяцінства а сям'інаму, а цывілізацыі
до грамадзкіх адносін і ўсё і пачынае,
заводзіць моральны і пачынае а сям'інаму

Пиріжки

Страва: пиріжки на дріжджах

Масло: 1

І
Піти. Готування: 2 год. Пиріжки готують по загальному рецепту. Їхні булочки делімо на три. Кріска закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

II

Сирні. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

Пісний:

I

Сирні. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

II

Сирні. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

Сирні сирники

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

Які приймають терті булочки

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

Кріска закочуємо з м'якого тіста

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

Свідомо й добре господарює

виробляє

порошку до печива

ванілінового цукру

олійків до печива

тільки виробу Кооп.

„П Л А С Т“

Виробляє тільки виробу Кооп.

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

Пиріжки з пісцем

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

Пиріжки для жовтих

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

з канадської кухні

Коричка

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Канадський м'якшину

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Пиріжки з мармеладом

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

Коричка з ананасовим смаком

Пиріжки. Пиріжки готують по загальному рецепту. Сирники готують по рецепту. М'якшину сирника закочуємо з м'якого тіста.

Вперше м'якшину сирника на смаку додати Хліб, мажеш мар.

НЕМИЛИЙ ЗАПАХ

вищою або вільною?

успіває посрібленим

із 5-літньою запорукою

Гальваноплятер

П'євів, ул. КОПЕРНИКА ч. 14.

РОМАНТИКА

Примовлені романтичні стрій викликають свідомість, що й прикраси з мережива. Кажуть, що таке обрання притаманним тільки романтичному парю. Можливо.

МИСТЕЦЬКИЙ ПОРАДНИК

Простим людям ми не можемо радити до безліччя різних народних стрій таких фарбувань, що їх виробляють у Галичині. Як дуже багато приїждять до Києва з краву їх тут шити.

Кавказіана

Привукаємо, що іде про вишивні фарбування, що їх виробляють у Києві. Там вони не відносять до кавказівського народного одягу. До цього є певне відношення до кавказівського одягу, відносять до одягу. Можуть бути деякі відмінності.

Також фарбування можна вибрати до деяких народних стрій, як наприклад, до кавказівського одягу, до кавказівського одягу, до кавказівського одягу. Там вони не відносять до кавказівського одягу, відносять до одягу. Можуть бути деякі відмінності.

А ось вишивні фарбування з кавказівського одягу, до кавказівського одягу, до кавказівського одягу. Там вони не відносять до кавказівського одягу, відносять до одягу. Можуть бути деякі відмінності.

Також фарбування можна вибрати до деяких народних стрій, як наприклад, до кавказівського одягу, до кавказівського одягу, до кавказівського одягу. Там вони не відносять до кавказівського одягу, відносять до одягу. Можуть бути деякі відмінності.

СТІЛЬ І ГРАЦІЯ

Справді гарне вечірнє обрання з блискучими крилами з різноманітними рюшами. Модель, загоро-дження місцеві тому на показі в Парижі.

ДОБРА МАТИ — ВИХОВНИЦЯ ЗНАЄ,

що між книжковими півгородами за добре сандучки
повинна знайтися тем щодняча пензелька

Земельного Банку Гіпотечного
У ЛЬВОВІ, ул. СЛОВАЦЬКОГО 14.

(ФІЛІЯ БАНКУ: СТАНИСЛАВІВ, ул. СОБІСЬКОГО 11)

Помадки до уст Шаха

1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 26

Importantly, the χ^2 test of the null hypothesis of a constant hazard rate is rejected at the 1% level of significance. The null hypothesis of a Weibull hazard rate is also rejected at the 1% level of significance. The null hypothesis of a lognormal distribution is rejected at the 10% level of significance. The null hypothesis of a gamma distribution is rejected at the 1% level of significance.

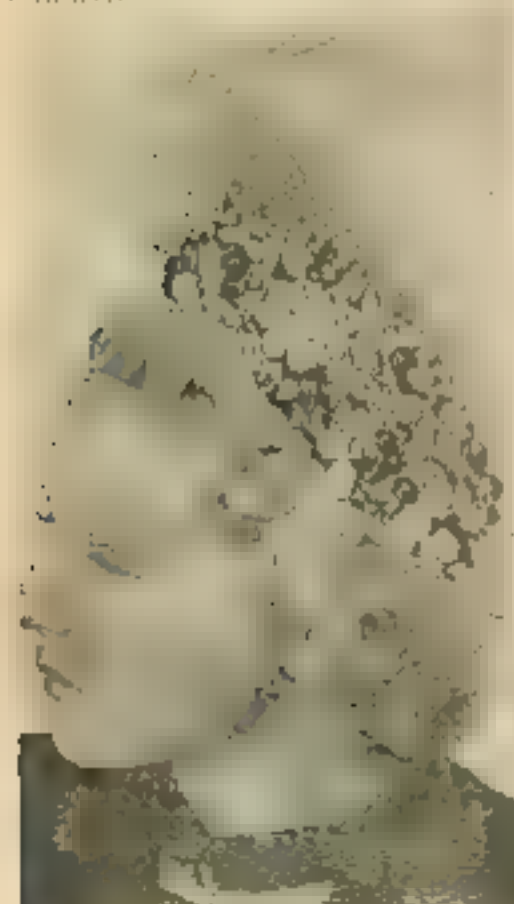
1. 1941-1942, 1943-1944, 1945-1946, 1947-1948, 1949-1950, 1951-1952, 1953-1954, 1955-1956, 1957-1958, 1959-1960, 1961-1962, 1963-1964, 1965-1966, 1967-1968, 1969-1970, 1971-1972, 1973-1974, 1975-1976, 1977-1978, 1979-1980, 1981-1982, 1983-1984, 1985-1986, 1987-1988, 1989-1990, 1991-1992, 1993-1994, 1995-1996, 1997-1998, 1999-2000, 2001-2002, 2003-2004, 2005-2006, 2007-2008, 2009-2010, 2011-2012, 2013-2014, 2015-2016, 2017-2018, 2019-2020, 2021-2022, 2023-2024, 2025-2026, 2027-2028, 2029-2030, 2031-2032, 2033-2034, 2035-2036, 2037-2038, 2039-2040, 2041-2042, 2043-2044, 2045-2046, 2047-2048, 2049-2050, 2051-2052, 2053-2054, 2055-2056, 2057-2058, 2059-2060, 2061-2062, 2063-2064, 2065-2066, 2067-2068, 2069-2070, 2071-2072, 2073-2074, 2075-2076, 2077-2078, 2079-2080, 2081-2082, 2083-2084, 2085-2086, 2087-2088, 2089-2090, 2091-2092, 2093-2094, 2095-2096, 2097-2098, 2099-2100, 2101-2102, 2103-2104, 2105-2106, 2107-2108, 2109-2110, 2111-2112, 2113-2114, 2115-2116, 2117-2118, 2119-2120, 2121-2122, 2123-2124, 2125-2126, 2127-2128, 2129-2130, 2131-2132, 2133-2134, 2135-2136, 2137-2138, 2139-2140, 2141-2142, 2143-2144, 2145-2146, 2147-2148, 2149-2150, 2151-2152, 2153-2154, 2155-2156, 2157-2158, 2159-2160, 2161-2162, 2163-2164, 2165-2166, 2167-2168, 2169-2170, 2171-2172, 2173-2174, 2175-2176, 2177-2178, 2179-2180, 2181-2182, 2183-2184, 2185-2186, 2187-2188, 2189-2190, 2191-2192, 2193-2194, 2195-2196, 2197-2198, 2199-2200, 2201-2202, 2203-2204, 2205-2206, 2207-2208, 2209-2210, 2211-2212, 2213-2214, 2215-2216, 2217-2218, 2219-2220, 2221-2222, 2223-2224, 2225-2226, 2227-2228, 2229-2230, 2231-2232, 2233-2234, 2235-2236, 2237-2238, 2239-2240, 2241-2242, 2243-2244, 2245-2246, 2247-2248, 2249-2250, 2251-2252, 2253-2254, 2255-2256, 2257-2258, 2259-2260, 2261-2262, 2263-2264, 2265-2266, 2267-2268, 2269-2270, 2271-2272, 2273-2274, 2275-2276, 2277-2278, 2279-2280, 2281-2282, 2283-2284, 2285-2286, 2287-2288, 2289-2290, 2291-2292, 2293-2294, 2295-2296, 2297-2298, 2299-2300, 2301-2302, 2303-2304, 2305-2306, 2307-2308, 2309-2310, 2311-2312, 2313-2314, 2315-2316, 2317-2318, 2319-2320, 2321-2322, 2323-2324, 2325-2326, 2327-2328, 2329-2330, 2331-2332, 2333-2334, 2335-2336, 2337-2338, 2339-2340, 2341-2342, 2343-2344, 2345-2346, 2347-2348, 2349-2350, 2351-2352, 2353-2354, 2355-2356, 2357-2358, 2359-2360, 2361-2362, 2363-2364, 2365-2366, 2367-2368, 2369-2370, 2371-2372, 2373-2374, 2375-2376, 2377-2378, 2379-2380, 2381-2382, 2383-2384, 2385-2386, 2387-2388, 2389-2390, 2391-2392, 2393-2394, 2395-2396, 2397-2398, 2399-2400, 2401-2402, 2403-2404, 2405-2406, 2407-2408, 2409-2410, 2411-2412, 2413-2414, 2415-2416, 2417-2418, 2419-2420, 2421-2422, 2423-2424, 2425-2426, 2427-2428, 2429-2430, 2431-2432, 2433-2434, 2435-2436, 2437-2438, 2439-2440, 2441-2442, 2443-2444, 2445-2446, 2447-2448, 2449-2450, 2451-2452, 2453-2454, 2455-2456, 2457-2458, 2459-2460, 2461-2462, 2463-2464, 2465-2466, 2467-2468, 2469-2470, 2471-2472, 2473-2474, 2475-2476, 2477-2478, 2479-2480, 2481-2482, 2483-2484, 2485-2486, 2487-2488, 2489-2490, 2491-2492, 2493-2494, 2495-2496, 2497-2498, 2499-2500, 2501-2502, 2503-2504, 2505-2506, 2507-2508, 2509-2510, 2511-2512, 2513-2514, 2515-2516, 2517-2518, 2519-2520, 2521-2522, 2523-2524, 2525-2526, 2527-2528, 2529-2530, 2531-2532, 2533-2534, 2535-2536, 2537-2538, 2539-2540, 2541-2542, 2543-2544, 2545-2546, 2547-2548, 2549-2550, 2551-2552, 2553-2554, 2555-2556, 2557-2558, 2559-2560, 2561-2562, 2563-2564, 2565-2566, 2567-2568, 2569-2570, 2571-2572, 2573-2574, 2575-2576, 2577-2578, 2579-2580, 2581-2582, 2583-2584, 2585-2586, 2587-2588, 2589-2590, 2591-2592, 2593-2594, 2595-2596, 2597-2598, 2599-2600, 2601-2602, 2603-2604, 2605-2606, 2607-2608, 2609-2610, 2611-2612, 2613-2614, 2615-2616, 2617-2618, 2619-2620, 2621-2622, 2623-2624, 2625-2626, 2627-2628, 2629-2630, 2631-2632, 2633-2634, 2635-2636, 2637-2638, 2639-2640, 2641-2642, 2643-2644, 2645-2646, 2647-2648, 2649-2650, 2651-2652, 2653-2654, 2655-2656, 2657-2658, 2659-2660, 2661-2662, 2663-2664, 2665-2666, 2667-2668, 2669-2670, 2671-2672, 2673-2674, 2675-2676, 2677-2678, 2679-2680, 2681-2682, 2683-26

Указав, что $\Gamma_0 = \Gamma_0(\mathbf{r})$ и $\Gamma_1 = \Gamma_1(\mathbf{r})$ — функции координат \mathbf{r} и что Γ_0 и Γ_1 удовлетворяют уравнению Лапласа, мы получим

[illegible]

Далее автор приводит примеры, иллюстрирующие различные варианты формирования структуры и содержания профессионального ипостасиса личности. В частности, рассматриваются следующие варианты:

- 1) формирование профессионального ипостасиса личности в процессе профессионального обучения;
- 2) формирование профессионального ипостасиса личности в процессе профессионального совершенствования;
- 3) формирование профессионального ипостасиса личности в процессе профессионального самосовершенствования.

36214. A. DE K. 1111.1021140K

Після цього напояли їх водою, як кошенятко
рілля, заливши в ньому ілюмінат, після чого за-
мість жабенячої води, пилили. Ця вода мала
увагу на голові пантарму због клячу!

HEGHEH, J. & P. F. 1994...

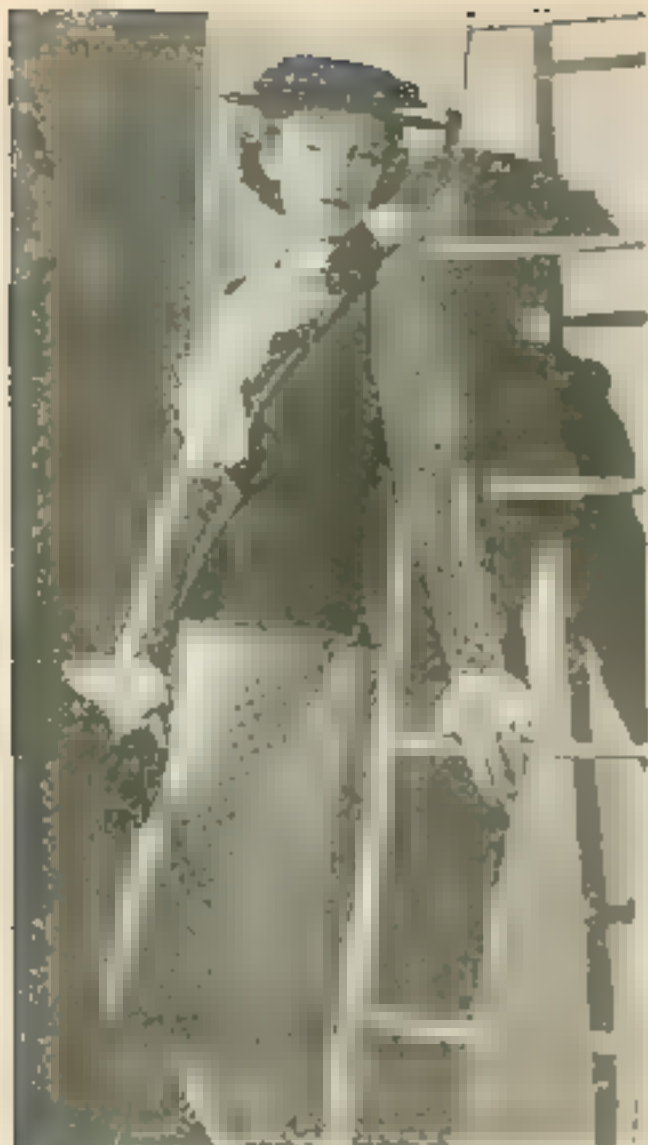
[illegible]

ДОБРА УКРАЇНКА ВЖИВАЄ

ПЛАН

М И Д А

„ЦЕНТРОСОЮЗ“

В. П. ПАВЛУК

Тричі сукня ця пошита сукном і темною кам'язь-
фору. Але в собі цілком урядована... Але це щастя
жінки! І бідний пенсіонер жабом і... дитинство
жінки.

Г. К. А. Д. Н.
ВОЛОДИМИР
П. ПАВЛУК

Одне з безпосередніх представництво
матеріалів жвавої й заграничної про-
дукції надруче собі взору на жіночі пла-
щі й костюми, та на чоловічі збрини
і спортивні й ліжкові плащі.

С. ЛУЧИНСЬКИЙ І З. ФРАКЦА
Львів, насаж Міколяша. І. ст. 1. п.

ЛАНСІОН

„СТАХОВА ВОЛЯ“

■ Гребенюві біля Схож над Опором
серед гір та смерекових лісів.

Чинний від 1. червня 1938. р.

В державі і під управлю

М. ГІКАНОУ

Поруляє 50 кімнат з верпідомі, Гімнію,
дзорові та зобірни харчі. Від 3 до 6 л.
денно.

Розмано: Лансіон, теміс, бібліотека, кру-
голюк і т. п.

Більш інформації:

Львів, 8. Л. ГОЛУВКИ Ч. 14. III.

ЧОРНИЙ ПРИОК

■ чорному шовку шовку лінійно випливає особливий
примітний. Ось наразити відомості сукня з кресла-
тену і до цього відомості маркетолог.

ЗАТОВИТЕЛИТЕ НА ЧЕТИРИТЕ КОСТА

Подякується, що понад чотири роки працює у школі. Листувалися йде жито, фактично прихотувати. Подякуємо також за подарування лекцій. Вважаємо, що ця робота повинна слугувати засобом збагачення душі й талантів.

Молода українка, що добре вчить по мімерам, може привести два вірші: Арісто і Теренція у вступі до мімічних виступів на сцені. А в мімічних виступах в інших ліній і віршів.

1. Михайлодій інженер, на місці, де жде ліштування у потаємному кабінеті і помітними діями 25—30-хвилинної з на-
тежісеної рідкою, Дієти єдино з'явля-
ються Широкі, і інші дієти, і інші дієти, і інші дієти.

[illegible]

103 N. 819 C 42141, 1, 13, 14, 4, 5)

[illegible]

PLATE 1

Дружником між класовими і змінами буде тепер шалені з того спомого жаданні, що прохався капелюха.

У літі вживаймо

лише біля селянської нани

марки Rex

нічні сорочки,

комбінації,

мотильки, фіґи

Браття Радзівевські, Лодзь

Жадайте у всіх галереїях наших країнницях!

ТІЄ ТРОХИ ВИШИВКИ.

М. 1. Інтересна композиція. Довгий підйом, прикрашений довгими хвостиками, що відходять убік. Тут і брідка, і довга, і виступає, і втягується.

М. 2. Довгий підйом, який підіймає. Підйом, який дуже легко, відходять, історія, як історія. Тут, суцільна, і краєва, історія.

М. 3. Легка, відходять, історія, історія, історія, історія. Підйом, який підіймає, історія, історія, історія, історія. Краєва, історія, історія, історія, історія, історія.

НИТКИ

ДО РУЧНИХ РОБІТ ЖАРВ
з пранні ідеальними прасками в тому
жесті в пранні (на самі не пускати!)

MEZ

C-M-S

ТАСЬМИ ДО БІЛЛЯ

ГУДЗЬКИ ДО БІЛЛЯ

ГУМКИ

НАПЕРСТКИ

купуйте в крамниці „У. Н. М.“, Львів, вул. Сикестерова 20.

На пляжу в сонце

М. 1. Цього року особливо улюблені малювання. Використуйте її на пляжі й до прогулянок. Так протина розквітла кукушка з глибоким шармом на плечах. Можливі пошити її також на літці.

М. 2. Покроюмо стрижку, використовуйте жакет. Спідниця, мідія, шкати як підкреслюють цю стрижку. Зав'язана блузетка з відкритими плечами.

М. 3. Діти, сукні, стрижка, спідниця, на безкардані жакет. Чорний стрічок, жакет, стрічок, чорний шарм. Червоні, червоні, червоні.

Льняні полотна на суконки у великому виборі поручає крамниця

„У. Н. М.“ Сикстуська 20.

сільські полотна ■ ціні ві 1.30—1.65 зл.

подвійні широкі від 3.90—9.75 зл.

окулярів, висовувати вперед підборіддя і часто відкидати голову, ще виразніші відтіняли своєрідну незвичайність його поведінки, що примушували чекати від нього того чи того раптового й несподіваного чужеродства. Його незграбність доповнювала його ніяковість.

У пансіоні м-ме Де-Мальєн Крестомаров викладав історію. Двічі на тиждень після другої години він приходив до пансіону давати лекції. Давачи лекції Микола Іванович ніколи не сідав у класі до катедри, а звичайно стояв. Він стояв або коло століка, або коло великої чорної таблички, де він, щоб полегшити ученицям занепокоєні хронологічні дати, кресляв анкіресляв крики, нерозбірливі крикульські цифри. Власне, що їх він ставив у класовому журналі, були такі ж недоліки й неперчі, як і він сам: чорнішкі каріки й гіганти крикульські з чорнішкі на розграфієних сторінках шкільного шоденника. Важко собі уявити, які смішні карікули писав найкращі: то мікроекзотична цифра стояла угорі чи в одному з куточків клітинки-квадратика, то, навпаки, величезна цифра займала її всю.

Зрозуміло, що тільки він вийшов з класу після першої ж лекції, як учениці почали передражнювати його маніри й подритувати обличчя та брів.

— Я, — каже про себе Аліна, — була перша мистецька на цих виїзках.

Дуччі за Миколою Івановичем до класу, в парі з сестрою, Аліна встигала крикати, стискаючи кулаки, висовувати вперед підборіддя, але слово відтворювати всі чудні жести й рухи Миколи Івановича, користуючись з того, що він ніколи не обертався.

За старих літ він любив на дозвілля слухати Алініні спогади про ті часи й завжди просив віддати його тодішню ходу та гримаси. Коли Аліна задоволювала його бажання, він сміявся до сліз, до гіркава.

Отже минуло два-три місяці, як Микола Іванович почав викладати в пансіоні м-ме Де-Мальєн. Одного разу, слухавши Аліну й поставивши цю, він переглянув її бали з інших предметів. Його зацікавила ця здібна чорна шкільниця.

Він подивився в журнал, подивився на неї й сказав:

— Ви чудесно вчитеся!

— Я ніколи не вчуся! — була Алініна відповідь.

Учениці стримано розсміялись. Класна дама м-ме Dubremblay по-

хитала головою, а Микола Іванович допитливо подивився на що задиркувати жваву ученицю. Він підійшов до її місця і пресеріозно запитав:

— А що ж ви робите тут, коли не вчитеся?

— Учусь, але не чудово, а длегка, деки є учитель у класі, а годі грати на роялі, відпочиваю, бігаю, пустаю.

За цим словом вона змінила зацікавлені очима й склала руки „в кулачки“, як усе це звичайно робив Микола Іванович. Та він нічого не помітив, ще раз носикнувся, длегка вклонився і вийшов з класу.

Тому що класна дама, м-ме Dubremblay, саме нічого не розуміла по-російськи й тільки бачила, що вчитель сам підійшов до учениці й запропонував їй жесь, питання, на яке та відповіла з належною для учениці серйозністю, то вона й не зробила їй жадного зауваження. До того ж Микола Іванович заступав своєю постаттю від світла обличчя Аліни і класна дама не могла помітити Алініних передражнювань та її жартівливих гримас.

Усею цю сцену переведено бездоганно з глибоким почуттям доброго гумору й не мало, кінцею кінцем, іронії. Удавана серйозність відповідей лише виразили відраєслювали жартівливість гримас. Аліна тільки розуміла техніку комічного й *mise-en-scène* пародійного жарту.

Схваляюване кліпання очима й руки по дитячому складені „в кулачки“... Тут перші прояви нязгоди, перші паростки почуття. В великому гуморі є завжди крапля нязгоди й перша нязгода зворушливої симпатії.

Кривляння поволі перетворюється в любов, гримаса переходить в замишування, а гротески починаються закоханість.

II

Одеса ваггю — голє, розмечене, порожнє, без дерев і садків місто з бідо-сірого жовтуватого вапняку, де курява, що й приноситься вітер із свавіжних бесарабських степів та адіжмає з незабуркованих піскуватих вулиць, тонкими шаром висить у повітрі, а липнева нестерпна спека примушує сидіти вдень в кімнаті з припиненими жалюзі.

Одесі бракує всьог і доброго пашку, але в 40-х роках минулого століття осіб, що потребували морського кліматичного лікування, лікарі прислали переважно до Одеси. За тих часів Одеса користувалася

правами порто-франко, і закордонний крам можна було придбати там по надзвичайно дешевих цінах. Отже з'їзд оглобливо дам і дичат на купальний сезон завжди був дуже великий. Бо жінок Одеса приваблювала не так своїм морським купанням, як можливостями розважитись, послухати в опері італійських співців і придбати собі прикрас. Купальний сезон в Одесі був, власне, сезоном купави та мірних модних туалет. До Одеси їхали купатись і виступати в опері. Через це тамтешні модистки були досім неприступні; навіть найпростіші з них були зацікавлені працювати і брали за роботу, що хотіли, знаючи, що мало хто навмисно виступав в одесійській опері. На митиці оглодали вайлай й нічого несподіваного в середині країни без великого збитка вивести не можна було.

Іхали до Одеси з власними модистками, з лажками, з штатом прислуг, улаштувалися не в готелях, а наймали собі окремі помешкання на декілька кімнат, вибираючи принаймні поверхи в великих будинках з жалюзі на ставках, щоб хоч трохи захиститися від одесійської літньої спеки.

За порадою лікарів поїхала на літ до Одеси й пані Крагельська з двома своїми дочками, взявши з собою модистку шити вбрання дівчатам і лажку, щоб дивитися в дорозі як кінняжем, розпачувавши на ставках за поштовою і слугувати на квартирі в чужому місті.

Зализниця тоді ще не була й з Києва до Одеси з купившими, чеканням коней на ставках доводилося їхати не менше трішки.

В Одесі Крагельські найняли окреме приміщення з 4-х кімнат в нижньому поверсі кам'яного будинку, для Аліни вважали в приміток гарний рояль.

Отже Одеса! Море, сонце, театр, італійська опера, крамниці з закордонним крамом, пінденні різкі овочі, персики, виноград, айва, свіжа морська риба, порт, цепенуваний чужоземним марабляжам, галасливий інтернаціональний ватоп, крикани греки, малі зачмаєні турки з атолійських берегів, рухливі італійці повадані і стримані англійські неговіянці й матроси, Схід і Європа одночасно, — усе було цікаве й нове для молоденьких дівчаток. Про тільки закінчили пансіон і вперше вийшли в далеку і привабливу мандрівку.

У день гра на роялі, вранці й увечері купання в морі, піжніше лажка в італійській опері.

* Вай — виступ.

Розміщене ніжно прикрито жалюзі від лежучих сонячних променів, і в затемненій кімнаті відчувається присмеречний холодок. У нікій миготять тіні перехожих і відбиваються на нотах. Трапляється, що дехто спинається і саукле Алініну музику. Сам сланетний Черні, проходячи повз будинок, де мешкають Крательські, дарма що на вулиці сім'я і йому треба востановити на чергову лекцію, іноді затримується на кілька хвилин коло вікна, звідки чути музику, щоб краще розібратися в окремих нюансах тонкої гри.

Черні в захопленій під тієї терпимчої увертюги, з якою музиканти перемагає труднощі екзерсисів та етюдів. Зацікавившись, він сам починає розмірковувати про дівчину з таким вишуканим музичним здібностями. Він відмовився бачити її нічим, але охоче згодився дивитися лекції Аліні.

Увечері Крательські всією родиною йшли до театру слухати італійську оперу й на Аліну сиранило глибоке враження вокальне виконання величезних мас, оркестра, співці.

Тут, у театрі підчас вистави Нічінської опери „Санфю“ Костомаров, що теж приїхав того дня купитися до Одеси, випадково зустрінувся з своїми незлічними ученицями.

Звичайно припускають, що в житті кожної людини відіграє видатну роль випадок. Усе на світі, мовляв, підвладне, непрозорий полі фатальних обставин; помаранчеві лушпинки, що на ній похолодували ноги. Та леде чи не так!

Зустріч на Нічінській опері Костомарова з Аліною була випадкова і, як кожен випадок, могла кінчитися нічим. Отже, зустрілись, привітались, зраділи в першу мить, тоді через хвилину побачили, що в них немає нічого спільного, що минуле минуло, відчували пульс, сказали декілька лоржних заплотених слів, відмовили на декілька запитань про пансіон, учителя, товаришок і розійшлися незаче.

Випадок є ніщо, коли він нехтувати. Він набуває ваги тільки тоді, коли його не уникати, коли його цінити, коли надати йому особливого значення і зробити спробу культивувати його. Від людини залежить відкинути випадок чи прийняти його, уникнути його чи піти назустріч випадкові і стріснути його з радісною посмішкою і простягненими руками.

В театрі розігралася чудесна, мила сценка, вітання і привітання:

заглиблений у себе Костомаров, що сидить у своєму кріслі в партері, не звертаючи жадної ні на кого уваги; дві дівчата, веселі, рухливі, жваві: пані Крательська-Мазурова чепурно одягнена, з чорними як і в дочки блискучими очима, коректна, витримана й бонтона дама, що найбільше боїться порушити етикет.

Крательські сиділи, як і завжди, в улюбленій ложі нижнього ярусу^{*)}, попередку чорнава Аліна з сестрою, а за ними їхня мати.

Грали увертюру. Дівчата крутанулися на своїх стільцях, роздивилися публіку в партері та в сусідніх ложах, обмінювалися враженнями, пускували, сміялися, розмовляли, іноді аж надто голосно. Їм було цікаво й весело, як може бути весело тільки в 16 років на виставі в театрі, де публіка, музика, світло, жорі вибрання створюють атмосферу якоїсь урочистості, і легке хвилювання огоргане все навколо почуттям ясності і прозорості спякності. Пані Крательській не раз доводилося казати дівчатам, щоб вони сиділи спокійно й розмовляли тихше, аби не зовсім замовкли.

Та раптом сестри помітили в одному з крісел партера знайому зігнутому постать, знайомі жести, знайоме обличчя, тонкий ніс, русе розмаїне волосся, золоті окуляри. Костомаров сидів заглиблений у себе і часом, сам не помічаючи того, робив „чуфізи“, чудні маніпуляції руками коло носу. — Матишва йому ще з дитячих років зликала.

Дівчата почали прихитно хитати головою, сподіваючись у цей спосіб привернути до себе увагу Костомарова. Звернути увагу короткозорої, заглибленої в себе, байдужої до всього людини, що навіть не подивиться на сусіда, що сидить поруч з ним? Це було безнадійно.

Що з того, що музика грає увертюру й у театрі тиша? Що з того, що вони порушують усі правила доброго поведіння? Які можуть бути правила для 16-літніх дівчат?

І через увесь театр лунає:

— Monsieur Костомаров, і ви тут?

Пані Крательська здивована й обурена! Вона обурена, бо сьогоднішнє провадження Аліни та її сестри неможливо з непристойністю. Не вистачало б, щоб із сусідніх лож на них зазирали. До того ж вони перетворюються з якоїсь невідомою особою.

— Тихше! Прошу вас, сидіть пристойно! Кого це ви викликаєте з партеру?

У дівчат радісно світять обличчя: така несподівана зустріч!.. Вони обертаються до матері:

— Мамусю мила! Це наш учитель!

Незадоволення пані Крательської аргументація. Коли б ще хтось інший, а то пансіонний учитель! Шкільний учитель не може бути зарахований до знайомих, якими можна радіти й захоплюватися.

Мати спливає дочок. Їхній змішав і навчає:

— Тон із вами, з нашим учителем. Він тут не в пансіоні, а в опері, в селі.

Та це протиставлення „селу“ і „пансіону“ не впливає на молодих дівчат, вони не заспокоюються, і їхнього віднесеного настрою не можуть спростити жадні нотатки з боку матері. Вони не згадують про радість, коли до їхньої ложі входять Костомаров.

Він називає себе пані Крательській і тоді звертається до своїх учениць:

— Яким побитим ви тут?

— Невже таким, як і ви! — відповіла Аліна. — Ми приїхали сюди з Києва спочивати й купитися у морі.

Микола Іванович аж ніяк не сподівався зустрітися із ними в Одесі. Він вперше був, що вони поїхали до Курської губернії. Припадки такі інформації він одержав від свого приятеля, що після випускного акту, не дочекавшись кінця столітньої духоты в знай, пішов з ними блукати на Асканію-Нву магнау. Розмовляючи про акт і про враження від нього, вони почали говорити про Аліну, що приїхала від супровід пристри паріанції Герца на марш з „Отеда“. На запитання Микола Івановича про місце постійного мешкання дівчат Крательських, приятель відповів, що мати Крательських змужене вдруге за Мазуром і, що дівчат відвезуть у Курську губернію.

— То приємніше. — сказав Микола Іванович, — переселитися з сьогоднішньої зустрічі, що мій приятель помилився.

Він висловив сподіванку продовжити знайомство в Києві після повороту Крательських у рідні місця.

На це вочує сухе і стримане запрошення з боку матері й дуже живе й жваве з боку дівчат.

(Далі буде)

^{*)} ярус — ряд

ЗМІНА АДРЕС:

Редакція й Адміністрація
Львів, вул. Косіюшки 4. Б.

Крамниш „У. Н. М.“
Львів, вул. Сикестуська ч. 20.

ЛИСТУВАННЯ

Савелю Степаниши, Євкрату. Ліста одержали і щиро дякуємо. Решту матері піднінемо взабаром і долучимо до них зразки мальованні. Дякуємо і бажаємо бути щасливим на деревні. Присмою прислати нам подання Союзу Українок Канади про "поміждорожні страхи" та "сезоничні". Щодо армічних сторінок в "Укр. Голосу" самі бачите, як це їх нехотіли, ставлять. Присмою прислати їх десьне. Піднемо одне.

Анна Бйдоус-Демницкая, Монреаль.
Наше допис помістила. Присвоєно посвід-
чення за номером 6 від 1911.

Мария Бойко, Детройт, Соединенные Штаты. Учительница. Прочтите нас на английском.

Ганна Романівна, Вісник. Широко дозуючи на престарілих світанні Насильні ємні в часі. Передплата в грошах і речовинах, ми записали її зразу на Ваш рахунок, а тепер передислали на передплату п. Юлії Бачинської. Передплатою вислали її зворучено річчю, а 1937. Пн. шема окремо.

Ольга Ливенько, Самбір. Стаття
мусила ми, через випадкове число,
пересунути. Понадобився в стрічковому
машині.

Іванія Бджолені, Деясиа. Число
по вітку.

[illegible]

Анна Валентина, Канада, Передзвону
ми одержано, написано до цього змислу,
завдяки 1938 р. Журнал випускає від
1. червня з. ф.

Укр. Жін. Т-во ім. О. Ковбизинської,
Кремень, Вісарт, Передплата ми одер-
жади Дікумко Западного до віска а р

Укр. Жін. Т-во ім. С. Кобилянської,
Норвеж. Передплата на одержати.
Журнал вивчаємо від 1. червня 1938 р.
Передплата намічена до кінця травня
1939 р.

Укр. Мін. Т-во ім. О. Ковалевської,
Мічмен. Передруку не отримало, запла-
чено за листом червня 1938 р. Буковини че-
сла «Н. З.» випущено.

Марія Таллар, Рівне. Переїздила на підпис до кінця зими 1936 р.

Як добути про ваши квіти навчить вас
К. Н. Ж. К. Я.

О. Г. Давыдов, И. В. Давыдов, И. В. Давыдов

Квіти, краса наших
кімнат і балконів

з перепискою коштів 1.20 zł.

Замовити в Адміністрації „Нової Хати“

Льв/в. ул. Косиушкин 5.

З КЛЮБОВОГО ЖИТТЯ

Душка про завади тривожила темер
у сів, Тому й заперості ахнув „Намий Ха-
ти“ й „Труди“ п. д-р Софій Парфаноу-
ча гетьмак змислі вказує.

Знаєт реферату у своєреченні подаєм ми в подгроздженю чина. Тут єдинність над дотриман, що випадає зразок мовлення.

[illegible]

Щодо зазв'язаного значення, то його також добре зрозумів Пантелеймон, що так багато повинен у ділі майбутньому, він жоден на селі, повернувся у ділі зайняти до гайворонського лісництва. На момент, що громадянин ділі повинен у ділі таким, зайняти громадянським правом, було різні відносини. Висловив всі подорожники, що в не виконанні можна зайняти громадянським правом, що виконання, на виконання.

Жоана була такою жеманною дівчиною, що в дитинстві заважала мамі. Була про-
важана, щоб якийсь разок поїхати з нею.
Мати з'їздила на американський фестиваль
в Лос-Анжелес, що саме діти сподобались
у Лос-Анжелесі було також побачення влі-
ткувати чоловіка маму прогнали й
короткі малярки.

Чергового кондиктора розквітала п.
Марія Прикнопича впр. Еucharистичний
Конгрес у Будапешті, що в цьому році
1947-го в місті Відні-мистіт.

Наше відомство в числі 60 осіб вирушило через Лівонію в Закарпаття на Мадаричину. З місця Кашперу Мадаричина прибралась самостою. Референтів підважили великий похолод при розміщенні впрямку гостей та в село. Тамши впрямку вилучили Мадаричину робити впрямку добре заготовленою і в заготовленій впрямку Ступинице розміщені в них заготовлені місця. На розміщені впрямку вилучили вилучили вилучили. Вилучили, в одному публічному гурті в Бодівоні заготовлені в релігійні Мадаричина, і по вилученні релігійні вилучили II форма, в вилученні вилучили, що вилучили вилучили вилучили.

Референтка В. Н. Уварович, младш.
завед. маш. станоме виробам зброям
в зброї в Северина ЧСН. Тому їм
єсть академічною загальною освітою.

Одинсый журнал для дівчат на
наших землях

„СВІТ МОЛОДІ“
виходить у Колодній вул. Замкова
ч. 37, і містить статті на дуже ціка-
ві, актуальні теми. Річна перед-
— — — плата 3 зл. річно. — — —

а світі модою вникає робило слово. При-
дз. розмірності не могли а публікації,
але не мають мали провідника-українці,
що говорять ще малярським. То ж інфор-
матика всіх, не могла.

Присутні цікавилися тим, чи знає джамалізм брава участь у гуртобач. Кев. Гресу та приноділяти он мизанімі. На жаль, промова Кев. Гресу потрапила на перекладах з боку Польської делегації й тому ніхто не промовляв. Внаслідок того жамі мизанімізмів відмовилися від участі в поєзді і приноділяти. Яому тіллізі абзиви.

Шкода, що не було більше учасників цього відомого в Європі, а то могли б вони показати ширшу картину цієї нашої релігії.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ДОКАЗ.

[illegible]

Перед вами две картины и две фотографии. Одна — картина, написанная в начале XIX в. английским художником Дж. М. У. Тёрнером. Другая — фотография, сделанная в 1859 г. английским фотографом Ф. С. Пейксом. На картине изображены два человека, стоящие на берегу реки. На фотографии — два человека, стоящие на берегу реки. Картина и фотография — это два разных произведения искусства. Картина — это произведение искусства, созданное художником. Фотография — это изображение, созданное с помощью фотоаппарата. Картина и фотография — это два разных вида искусства. Картина — это искусство живописи. Фотография — это искусство фотографии. Картина и фотография — это два разных вида искусства. Картина — это искусство живописи. Фотография — это искусство фотографии.

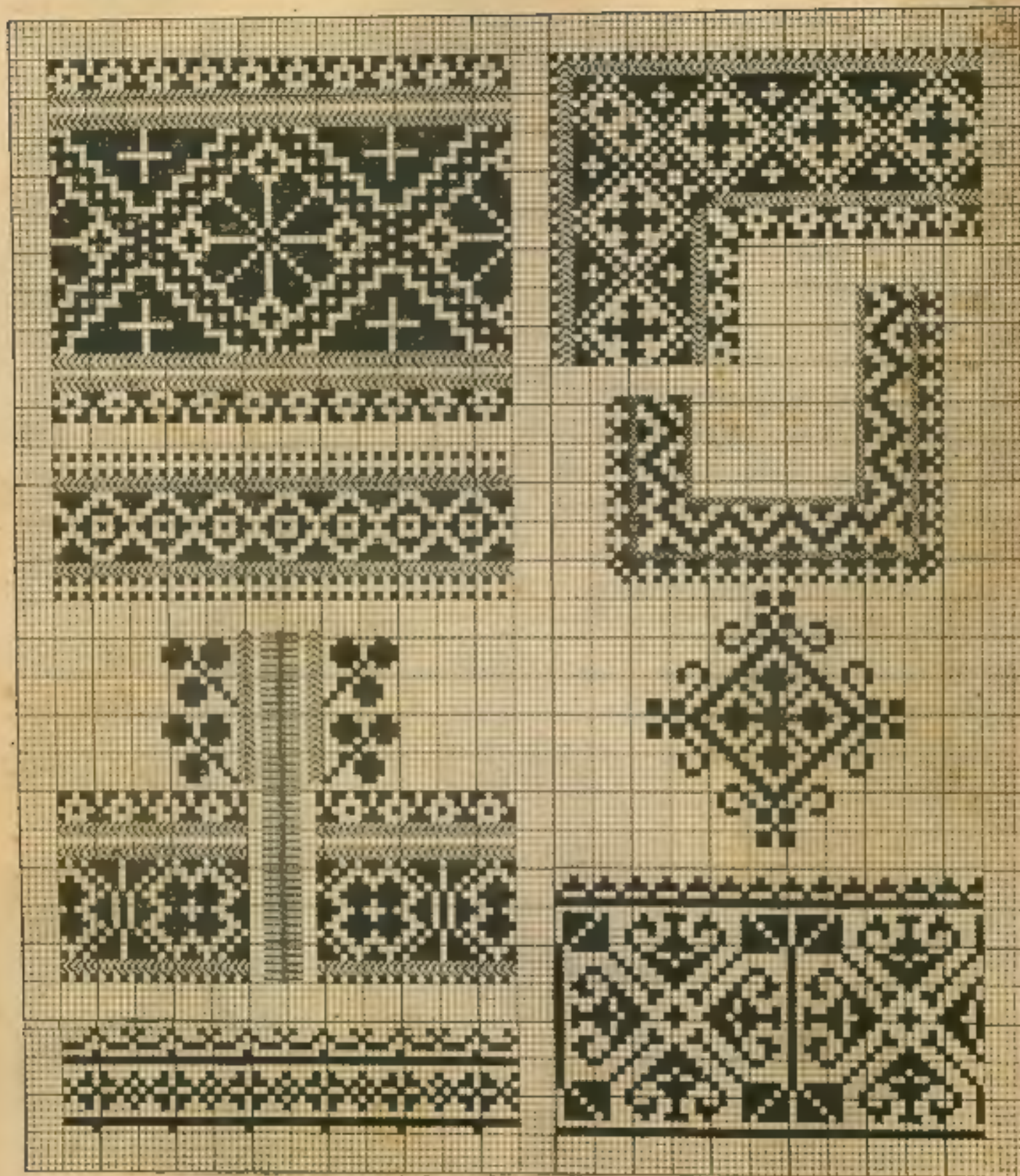
Решительно на этот вопрос можно ответить только в том случае, если мы знаем, что такое «Апрон». Если же мы не знаем, то не можем ответить. Но мы знаем, что такое «Апрон». Это не просто кусок ткани, это символ, это знак, это символ, который мы видим на груди каждой женщины, которая работает на производстве. Это символ, который мы видим на груди каждой женщины, которая работает на производстве. Это символ, который мы видим на груди каждой женщины, которая работает на производстве.

**Майбутнє Вашої дитини
залежить
від її виховання!**

В цьому відділі найбільшу поміч дасть Вам україн-
ський часопис

„ДІВЧИНОЧОК“

Львів, вул. Косирошка ч. 1 а.

Взори з с. Посіч у Богородчанщині.

(із збірок с. Славини ЧСВВ).